

But...
ne branduolinis ka...
nukrites į Žemę asteroidas gali tap...
mūsų planetos žuties priežastimi, teigia mokslininkai

EPA/EFE nuotr.

Saulė gali sunaikinti mūsų civilizaciją

Neseniai apie Saulės plazmos išsiveržimus pradėta nuolatos skelbtį žiniu laidose. Tokie pranešimai kelia didelį susidomėjimą ir baimę, ją vis pakurto mokslininkai. Jie praneša ne tik apie žalą sveikatai, kuria kelia Saulės žibsniai sukeltos magnetinės audros, bet ir

pasaulio pabaigą. Pavyzdžiu, NASA ir Amerikos mokslyų akademijos specialistai nuo 2012-ųjų laukia milžinisko galingumo Saulės žibsnio, kuris taip paveiks Žemės elektromagnetinį lauką, kad indukuota srovė tiesiog sudengins elektros tinklus. Pirmiausia transformatorinės pastotes. Ir planetą apgaubus tamša. Mokslininkai prognozuja ir reguliariai pranešinėja, kad pasiskartos vadinamas Karingtono įvykis, kaip 1859 metais. Tada jaunas anglų astronomas Richardas Karingtonas (Richard Carrington) pastebėjo Saulėje neįprastai dideles dėmes ir vėliau jų vietoj akinamus žibsnius. Po 17 valandų naktis daugelyje planetos rajonų virto diena - taip šviesu tapo nuo žalų ir avetinių šiaurės pašvaistės blyksnių. Telegrafas nebeveikė - iš aparatu biro žičiūbos, apdegindamos telegrafistus ir padegdamas popierij. „Prieš 155 metus žmonijai tiesiog pasisekė, kad ji nebuvu pasiekusi

aukštų technologijų lygio, - sako Džeimsas Grinas (James L.Green), vienas iš NASA direktorių ir magnetosferos specialistas. - Dabar po jie išsiveržimo sugadintai pasaulio infrastruktūrai atkurti prireiktų ne mažiau kaip 10 metų ir trilijonų dolerių“.

Bet pasirodo, kad Saulė gali žybtelėti ir daug galingiau - tiesiog siaubinga jėga.

Žvaigždžių karai 775 metais

Nagojos universiteto mokslininkų grupė ištyrė Europoje augusį seni kedrų rieves ir nustatė, kad viduramžiais jie buvo veikiami itin galingų radiacijos šaltinio ir todėl medienoje gerokai padidėjo radioaktyvaus anglies izotopo koncentracija. Pagal metų rieves japonai nustatė, kad spinduliuotės juos paveikė 775 metais. Izotopas ^{14}C susidaro veikiant branduoliniams reaktoriams ir branduolinės sprogimų metu. Arba atmosferą veikiant galingą *gamma* spinduliuotę. Branduolinių reaktorių ir atominių bombų, suprantama, tuomet nebuvovo. Lieka kosmosas. Apšvitinti Žemę galėjo tik Saulė. Bet mokslininkai atmėtė ši variantą, pamane,

kad šviesulys vargu ar būtų galėjęs generuoti tokio galingumo impulsą. Netiko ir supernovos sprogimo variantas - jis būtų buvęs pastebėtas. Pavyzdžiu, senovės astronomai pastebėjo supernovos sprogimą 1006 ir 1054 metais. O tą, kuris įvyko 775 metais, pražiopso? O juk jis turėjo būti daug ryškesnis, matomas net dieną. O ir tokio sprogimo pėdsakus astronomai būtų seniai atradę, naudodami šiuolaikinius infraraudonųjų ir rentgeno spinduliu teleskopus. Bet nieko panašaus nerasta. Galop japonai pripažino, kad negali nustatyti *gamma* spinduliu šaltinio, nepaprastai padidinus radioaktyvios anglies koncentraciją keduose. Galima tik pasakyti, kad erdvė aplink Žemę 775 metais paveikė neįtikinai galingą spinduliuotę.

Idomūs versijų pateikia ufologai. Pagal vieną iš jų Žemė atstikinais pateko į „žvaigždžių karus“, t.y. atsidūrė kariaujančių kitų planetų civilizacijų kosminiu laivu ugnies įmijoje - jie vieni kitus apšaudė iš *gamma* lazerių. Kita hipotezė grindžiama amerikiečio astronomo Hariso tyrinėjimais. Jau 1986 metais jis bandė įrodyti: *gamma* dalelių išsiveržimai, ir ilgi, ir trumpi, - tai žvaigždėlai, manevruavę šalia mūsų planetos, „išmetamosios dujos“.

2014 metų vasario 24-ąją Saulėje įvyko galingiausias pastarojo meto, X klasės galingumą, žibsnį. Mokslininkų manymu, Saulė galėjo išsi-eržti savaimė arba išsiveržimą galėjo išpervuoti iki nukritusi kometa. O krenta jos gana dažnai, nepalyginti dažniau nei į Žemę. Ir taip sutapo, kad dėmė arba dėmų grupė, iš kurių įvyko išsiveržimas, buvo nukreiptos į Žemę. Tokio kataklizmo bijo mokslininkai ir gąsdinamus: atseit jei taip įvyks - prazūsime su visu ozono sluoksniu.

Beje, baisingi žibsniai mūsų galaktikos, Paukščių Tako, žvaigždėse - ne retenybė. Hirojukis Maehara (Hiroyuki Maehara) iš Kioto universiteto išanalizavo duomenis, surinktus vos per 120 kosminio teleskopu „Kepler“ darbo dienų, ir išsiaiškino, kad iš 83 tūkst. panašių į Saulę žvaigždžių, patenkusių į akiratę, 148 įvyko 365 supergalangi išsiveržimai. O Nagojos universiteto specialistai nustatė, kad po 775 metų superžibsnio dar vienas kataklizmas įvyko 992 metais ir buvo perpus silpnėsnis. Bet šiuolaikinėi žmonijai užtektų ir tokio, kad ji grįžtų į akmens amžių.

Parengė Milda KUNSKAITĖ

nas egzistuoja, ir rado jo pėdsaku ne tik senuose europietiškuose keduose, bet ir ažuolose. Be to anglų metraščiuose aptiko užuominę apie „sviečiančias gyvutes danguje“. Mokslininkų manymu žmonės matė anomaliją šiaurės pašvaistę, pagimdytą galinį Saulės žibsnio. Tai izotopu padaugėjimas medienoje - gal vis déltą Saulės darbas?

Saulės hipoteze remiasi ir amerikietis fizikas Edrianas Melotas (Adrian Melott) iš Kanados universiteto. Ir suprato, kodėl japonai jos atsisakė. Kai japonai matavo Saulės spinduliuotės galingumą, išsivaizdojo, kad ji plinta į visas puses, kaip saulės šviesa. O E.Melotas spėjo, kad *gamma* spinduliuotės impulsas buvo vienos krypties, tarsi šūvis. Taigi buvo galima skaičiuoti, kad bendras energijos kiekis sumažėja 100 kartų, ir daryti prieildą, kad ji generavo visiems Saulė.

2014 metų vasario 24-ąją Saulėje įvyko galingiausias pastarojo meto, X klasės galingumą, žibsnį. Gerai, kad jis buvo nukreiptas ne į Žemės pusę, nes liūdnos mokslininkų prognozės jau būtų išspildžiusios, „775 metais įvyko vadinanamas superžibsnis, - sa-ko E.Melotas. - Jis buvo 20 kartų galingesnis už Karingtono įvykį. Ir 100 kartų galingesnis už galin- giausią, registruotą XX amžiuje“. Mokslininkų manymu, Saulė galėjo išsi-eržti savaimė arba išsiveržimą galėjo išpervuoti į jis nukritusi kometa. O krenta jos gana dažnai, nepalyginti dažniau nei į Žemę. Ir taip sutapo, kad dėmė arba dėmų grupė, iš kurių įvyko išsiveržimas, buvo nukreiptos į Žemę. Tokio kataklizmo bijo mokslininkai ir gąsdinamus: atseit jei taip įvyks - prazūsime su visu ozono sluoksniu.

Zultatas. Astronomas net pabandė patyrinėti *gamma* spinduliuotės plūpsnių serijas visatoje, esančias vienoje linijoje. Jis tikino, kad vizualizuoją laivo iš kitos planetos judėjimo trajektoriją. Mokslininkas suskaičiavo net 134 tokias trajektorijas, atseit judėjimus visatoje yra labai gyvas. Tai yra prieš 1239 metus Žemę kliudė žvaigždėlai, manevruavę šalia mūsų planetos, „išmeta- mosios dujos“.